

Ministerul Finanțelor Publice
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Harghita

DECIZIA nr. 3/BUC din 2013

privind soluționarea contestației formulate de
X GmbH, Germania

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice București sub nr. x/2011, transmisă și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita sub nr. x/2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, prin adresa nr. x/HR/2013, asupra contestației formulate de persoana nerezidentă **X GmbH – DE ...**, cu sediul în x, Germania.

Contestația este formulată împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. xD/2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, pentru suma de **x lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere prevederile art. 3 alin. 1 din OPANAF nr. 3333/2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor și constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 209 (3¹) și art. 207 (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de X GmbH.

I. X GmbH, prin contestația depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București înregistrată sub nr. x/2011, transmisă spre soluționare la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita înregistrată sub nr. x/2013, solicită admiterea contestației și aprobarea rambursării TVA în sumă de **x lei** respinsă la rambursare, invocând următoarele motive:

În perioada ianuarie 2011 – martie 2011 societatea X GmbH a primit 10 facturi de la SC Y SRL București pentru servicii de consultanță imobiliară și 8 facturi de la SC Z SRL București pentru servicii de cazare.

Suma TVA achitată furnizorilor de servicii din România a fost în suma totală de **x lei**, pentru care s-a depus cerere de rambursare înregistrată la DGFP București sub nr. DE.../2011, suma care a fost respinsă

la rambursare pe motivul că facturile au fost emise pe numele altei persoane decât solicitantul cererii de rambursare.

Contestatară consideră, că decizia de rambursare prin care s-a respins cererea de rambursare este netemeinică, motivând cu următoarele:

- la completarea cererii de rambursare TVA DE.../2011, dintr-o eroare materială s-a înscris numele persoanei de contact dl. AB în spațiul destinat „Denumirii solicitantului rambursării de TVA”, corect fiind să se menționeze **X GmbH**, iar în spațiul destinat „Persoana de contactat” s-a înscris numele companiei care solicita rambursarea TVA X GmbH, corect fiind să se menționeze numele d-lui **AB**.

- atât în cererea de rambursare TVA, cât și în facturile emise apare codul de TVA al societății **X GmbH, DE...**, cod care ar fi trebuit să clarifice că nu dl. AB este solicitantul rambursării, ci societatea X GmbH. Pentru certificare anexează la contestație certificatul de înregistrare în scopuri TVA al societății.

Societatea contestatoare consideră, că eroarea materială produsă la completarea cererii de rambursare nu justifică refuzul organului fiscal de a rambursa TVA solicitată, abordarea generală fiind ca erorile materiale produse la completarea documentelor de natură fiscală pot fi corectate, înaintea refuzului organul fiscal trebuia să clarifice neconcordanța, prin posibilitatea de corectare a erorii.

În concluzie, societatea solicită rambursarea sumei de x lei, precizând că va corecta eroarea materială apărută la completarea cererii prin transmiterea unei noi cereri pentru perioada respectivă.

II. Prin Decizia de rambursare nr. xD/2011 emisă de Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București în baza art. 147² alin.(1) lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a art. 85 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmare a Cererii de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene pentru perioada ianuarie 2011 – martie 2011, înregistrată cu nr. x/2011, cu numărul de referință DE..., depuse de X GmbH-Germania s-a stabilit taxă pe valoarea adăugată de rambursat astfel:

TVA solicitată	x lei
TVA aprobată la rambursare	0 lei
TVA respinsă la rambursare	x lei,

pe motivul, că facturile anexate la cererea de rambursare au fost emise pe numele altei persoane decât solicitantul cererii de rambursare.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele fiscale, se reține:

Referitor la respingerea rambursării a taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei, cauza supusă soluționării este ca Direcția generală a finanțelor publice Harghita, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei respingerii la rambursare a taxei pe valoarea adăugată aferentă serviciilor achiziționate în România de societatea X GmbH-Germania, persoană impozabilă neînregistrată în scopuri de taxă în România, pe motivul că facturile înscrise în cererea de rambursare au fost emise pe numele altei persoane decât solicitantul, în condițiile în care persoana nerezidentă a justificat că la completarea cererii de rambursare s-a produs o eroare materială, însă din dosarul cauzei nu rezultă îndeplinirea a celorlalte condiții obligatorii și totodată cumulative în ceea ce privește dreptul de rambursare.

În fapt, în perioada ianuarie 2011 – martie 2011 societatea X GmbH a achiziționat servicii de consultanță imobiliară de la SC Y SRL București prin 10 facturi și servicii de cazare prin 8 facturi de la SC Z SRL București. Reprezentantul societății depunând cererea de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, prin care a solicitat rambursarea a taxei pe valoarea adăugată în sumă de x lei aferentă celor 18 facturi înscrise în lista operațiunilor anexată la cererea de rambursare.

Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București a respins la rambursare TVA solicitată în cererea de rambursare pe motivul, că facturile în cauză au fost emise pe numele altei persoane decât solicitantul cererii de rambursare.

Societatea X GmbH, prin contestație susține, că motivul respingerii cererii de rambursare nu este întemeiat și consideră că o eroare materială produsă la completarea cererii de rambursare, respectiv inversarea denumirii a reprezentantului cu solicitantul, nu justifică refuzul organului fiscal de a rambursa TVA solicitată, abordarea generală fiind ca erorile materiale pot fi corectate.

În drept, potrivit art. 147² alin.(1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în anul 2011:

„(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru, poate solicita rambursarea taxei achitate;”

Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă la data depunerii cererii, la pct. 49 (1), prevede:

„(1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, **dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:**

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - f), h) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.”[...]

6) Pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o **cerere de rambursare pe cale electronică** și o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.

Conform celor precizate de norme, pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România trebuie să se adresează cu o cerere de rambursare pe cale electronică organului fiscal competent din România și trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 49 din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal.

Organele fiscale au respins la rambursare TVA aferent celor 18 facturi înscrise în cererea de rambursare pe motivul, că facturile în cauză au fost emise pe numele altei persoane decât solicitantul cererii de rambursare, fără să solicite informații sau îndreptarea erorii de către solicitant.

Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei s-a reținut că în fapt motivul invocat pentru respingere este o eroare de completare a cererii de rambursare, mai concret inversarea denumirii a reprezentantului cu solicitantul, adică la numele, prenumele solicitantului s-a înscris AB, iar la numele, prenumele împuternicitului s-a înscris X GmbH.

Tot din documentele aflate în dosarul cauzei s-a putut stabili, că persoana impozabilă care nu este stabilită în România, respectiv solicitantul este societatea **X GmbH** cu cod TVA **DE...**, iar domnul **AB** este reprezentantul firmei în calitate de director general.

Nu poate fi reținută în soluționarea cauzei argumentul organului fiscal emitent al deciziei de rambursare invocat în referatul cu propuneri de soluționare a contestației, conform căruia a avut toate informațiile relevante, nefiind nevoie să apeleze la prevederile pct. 49 alin. 22 din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal pentru a lua decizia de soluționare a cererii de rambursare, având în vedere rolul activ al organul fiscal.

Pentru susținerea celor mai sus cităm prevederile pct. 49 alin. 22 Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal și art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

Pct. 49 alin. 22 din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, prevede:

„(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.”

Cu privire la rolul activ al organului fiscal art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„(1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și

a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

(5) Organul fiscal îndrumă contribuabilul în aplicarea prevederilor legislației fiscale. Îndrumarea se face fie ca urmare a solicitării contribuabililor, fie din inițiativa organului fiscal.”

Totodată, în urma analizării dosarului nu s-a putut stabili dacă la soluționarea cererii de rambursare au fost analizate toate condițiile obligatorii și cumulative pentru dreptul de rambursare, prin urmare, nici organul de soluționare a contestației nu poate să se pronunțe asupra dreptului de rambursare a taxei pe valoarea adăugată achitată pentru serviciile ce i-au fost prestate persoanei impozabile neînregistrate și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilită în alt stat membru.

Având în vedere cele reținute pe baza documentelor aflate în dosarul cauzei, se va face aplicațiunea art. 216 alin.(3) și (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

Prin urmare, se va desființa Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. xD/2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare în sumă totală de **x lei**, urmând ca Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru aceleași operațiuni, mai concret îndeplinirea de către contestatoare a tuturor condițiilor obligatorii cumulative în ceea ce privește dreptul de rambursare din punct de vedere al prevederilor art. 147² din Codul fiscal, în sensul celor reținute în motivarea prezentei decizii și totodată să aibă în vedere și să analizeze argumentele aduse de societate în susținerea cauzei.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art. 206, art. 209, art. 210 și art. 216(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind

Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Desființarea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene **nr. xD/2011**, emisă de Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **x lei**, urmând ca organul fiscal emitent să încheie un nou act administrativ fiscal în sensul celor reținute în motivarea prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,